

hvornår den markedsforårsagede ændring indtrådte, men derimod hvornår pligten til at stille sikkerhed indtrådte. Denne forskel har betydning for aftaler, hvor der først er pligt til at stille sikkerhed, når den akkumulerede markedsændring når et vist minimumsbeløb. Det forudsættes således, at det fremgår af aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse, i hvilke tilfælde pligten til at stille sikkerhed eller supplerende sikkerhed udløses. I kravet om, at sikkerheden skal stilles uden unødigt ophold, ligger, at sikkerheden skal stilles så hurtigt, som det praktisk er muligt. I nogle tilfælde kan det ske samme dag, pligten til at stille sikkerhed indtrådte, mens der i andre tilfælde bl.a. på grund af tidsforskelle kan være tale om en periode på op til nogle dage.

Omstødelse efter konkurslovens § 72 af en sikkerhedsstillelse, der er omfattet af stk. 1, og som er stillet uden unødigt ophold, efter at kravet på sikkerhed kunne gøres gældende, kan alene ske, hvis sikkerhedsstillingen ikke under hensyn til omstændighederne konkret fremstod som ordinær. Forslaget er begrundet i markedshensyn. Reglen har næppe større praktisk betydning for betalingsstandsningdispositioner, da modparten her typisk vil sikre sig tilsynets samtykke, hvilket i sig selv udelukker omstødelse efter konkurslovens § 72, forudsat at tilsynet ikke åbenbart overskrider sine beføjelser. Derimod kan reglen om, at omstødelse efter konkurslovens § 72 kun kan ske, såfremt sikkerhedsstillingen ikke under hensyn til omstændighederne konkret fremstod som ordinær, få betydning i tilfælde, hvor en kreditor indgiver konkursbegæring mod en skyldner, der ikke har anmeldt betalingsstandsning. Efter de gældende regler vil en part i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse i tilfælde, hvor der modtages sikkerhed, efter at der er indgivet konkursbegæring mod den anden part i aftalen, være i risiko for omstødelse efter konkurslovens § 72, selv om sikkerhedsstillingen fremstod som ordinær. Ordinære sikkerhedsstillinger er derfor undtaget fra omstødelse efter konkurslovens § 72, da en part i en finansiel aftale, der bliver bekendt med, at der er indgivet konkursbegæring mod en anden part i aftalen, ellers ville blive nødsaget til at afslutte mellemværendet, hvilket ikke altid ville være i skyldners interesse.

§ 58 l indeholder ingen begrænsninger i anvendelsen af konkurslovens § 74. Konkurslovens § 74 omfatter alene utilbørlige dispositioner. En sikkerhedsstillelse, der med hjemmel i aftalen er foretaget som følge af en markedsforårsaget ændring, vil formentlig blive anset for ordinær og dermed ikke for utilbørlig, medmindre det undtagelsesvist kan påvises, at sikker-

hedsstillingen er foretaget for at begunstige sikkerhedshaver på de øvrige kreditorens bekostning.

Reglen i stk. 2 om uomstødelighed af sikkerheder gælder alene sikkerheder af en type, som omfattes af § 58 f. Da § 58 f ikke omfatter simple fordringer bortset fra kontanter (kontoindeståender), og da der kun sjældent indtræder markedsforårsagede ændringer i værdien af kontanter, vil bestemmelsen næppe få nogen betydning for muligheden for at foretage omstødelse i factoring- og fakturabelåningsforhold.

Bestemmelsen omhandler alene sikkerhed, som stilles af den, der efter aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse er forpligtet til at stille sikkerhed, og ikke sikkerhed, som stilles af en tredjemand, der ikke er part i aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse, og som følgelig ikke efter aftalen om finansiel sikkerhedsstillelse var forpligtet til at stille sikkerhed. En sikkerhed, som stilles af tredjemand over for en part i den oprindelige aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, kan således omstødes efter konkurslovens almindelige regler. Dette vil dog kun få betydning, hvis tredjemand tages under insolvensbehandling. En part i en aftale om finansiel sikkerhedsstillelse, der modtager sikkerhed fra tredjemand, kan indgå en særskilt aftale om finansiel sikkerhedsstillelse med tredjemand. En sådan aftale kan indeholde bestemmelse om, at tredjemand er forpligtet til at stille supplerende sikkerhed, såfremt der indtræder en markedsforårsaget ændring i den sikkerhed, som er stillet af tredjemand. En sådan aftale om supplerende sikkerhed er omfattet af bestemmelsen.

Til § 58 m

Bestemmelsen gennemfører collateral-direktivets artikel 8, stk. 3.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der kan ske substitution af en sikkerhed med en sikkerhed, der i alt væsentligt har samme værdi, uden at sikkerhedshaver af den grund risikerer omstødelse. Sikkerhedsstiller kan kun foretage substitution eller ombytning af sikkerheder, hvis dette er aftalt med sikkerhedshaver.

Kunne den oprindelige sikkerhed omstødes, kan der fortsat ske omstødelse, selvom den oprindelige sikkerhed er blevet ombyttet. Selvom den oprindelige sikkerhed ikke kunne omstødes, vil der kunne ske omstødelse efter konkurslovens regler, hvis sikringsakten for den substituerende sikkerhed ikke blev foretaget senest samtidig med, at den oprindelige sikkerhed blev frigivet til sikkerhedshaver. Sikkerhedshavers fordring må således ikke have været usikret på noget tidspunkt efter stillelsen af den oprindelige sikkerhed. Dette svarer til gældende ret.